

Głos Królowej

Parafia pod wezwaniem NMP Królowej Świata
ul. Startowa 16, 43-309 Bielsko-Biała
Gazetka utrzymuje się z dobrowolnych ofiar.
gloskrolowej@gmail.com

27 kwietnia 2025

„Wieczorem w dniu
zmartwychwstania, tam gdzie
przebywali uczniowie, choć
drzwi były zamknięte z obawy
przed Żydami, przyszedł Jezus,
stanął pośrodku i rzekł do nich:
«Pokój wam!» A to
powiedziawszy, pokazał im
ręce i bok. Uradowali się
zatem uczniowie, ujrawszy
Pana. A Jezus znowu rzekł do
nich: «Pokój wam! Jak Ojciec
Mnie posłał, tak i Ja was

posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie
Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym
zatrzymacie, są im zatrzymane». Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany
Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie
mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na
rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce
gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach,
kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus
przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!»
Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce.
Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiakiem, lecz wierzącym».
Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu
Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie
widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej
księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że
Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię
Jego.”

J 20, 19-31

Komentarz

Św. Tomasz jest człowiekiem praktycznym, ufa swemu rozsądkowi. I dlatego opiera się, waha, ma wątpliwości. Nie ufa nawet swoim oczom, chce dotknąć. O Tomaszu mówimy potocznie „niedowiarek”, ale właściwie żyje on w każdym z nas, szczególnie, gdy przychodzi cierpienie, zawód, rozczarowanie, niespełnione oczekiwania... Jest to bariera, która nie pozwala ponownie zaufać, uwierzyć; która zamyka w sobie. Ponadto żyjemy dziś w świecie, gdzie liczy się przede wszystkim to, co można zobaczyć, zważyć, zmierzyć, zanalizować, przeliczyć... Liczy się rozum i zmysły. Natomiast gubi się wymiar tajemnicy i kontemplacji. Zanika potrzeba ciszy, intuicji, zdziwienia, miłości...

Jezus jednak nie zniechęca się naszym oporem, niewiarą, wątpliwościami... ma czas. Jezus daje każdemu czas. Na św. Tomasza czekał aż osiem dni. Pozwolił mu „mieć rację”. Chciał, by dojrzał do wiary. Dopiero po ośmiu dniach ukazał Tomaszowi inny wymiar życia; wymiar ducha, tajemnicy. Oczekiwanie Jezusa na uczniów aż dojrzeją do wiary jest dla nas pociechą i nadzieją. Chociaż w naszym życiu są wątpliwości, albo wręcz niewiara, możemy być pewni, że Jezus czeka na nas, podobnie, jak czekał na Tomasza. Ma dla nas czas, szuka nas, zanim Go zawołamy. Bóg „traci dla nas czas”. A nawet więcej,

„dostosowuje się” do naszego czasu dojrzewania i wzrostu.

Jeśli Pan Bóg jest tak cierpliwy wobec każdego z nas, my również powinniśmy ofiarować sobie dar cierpliwości. Niecierpliwość jest wrogiem numer jeden życia duchowego. Wszystkie dzieła Boże wzrastają powoli i w czasie. Dlatego powinniśmy uczyć się akceptować pomyłki, upadki, niedoskonałości, wątpliwości w wierze, trudności i konflikty. To nie są przeszkody, które trzeba natychmiast usuwać. To są raczej „środki” do naszego wzrostu.

W życiu duchowym nie jest najważniejsza doskonałość moralna czy perfekcjonizm duchowy. Najważniejsza jest świętość, czyli pokora, zgoda na własne błędy i ograniczenia oraz świadomość, że Pan Bóg może nas przemieniać i faktycznie to czyni, gdy tylko otworzymy się na Jego łaskę. Jest to postawa Tomasza po spotkaniu z Chrystusem zmartwychwstałym. Zanika wtedy nadmierna pewność siebie, wątpliwości, przesadne oparcie na zmysłach i intelekcie. Rodzi się pokorne wyznanie: *Pan mój i Bóg mój*.

Czym się zwykle kieruję? Czy jestem wdzięczny Bogu za to, że ma dla mnie czas? Czy jestem cierpliwy? Co jest dla mnie ważniejsze: pokora czy doskonałość moralna?

Stanisław Biel SJ

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Święto Miłosierdzia obchodzone jest w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, czyli II Niedzielę Wielkanocną, zwaną obecnie Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Wpisał je do kalendarza liturgicznego najpierw Franciszek kard. Macharski dla archidiecezji krakowskiej (1985), a potem niektórzy biskupi polscy w swoich diecezjach. Na prośbę Episkopatu Polski Ojciec Święty Jan Paweł II w

pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia (Dz. 299). *Pragnę, aby święto Miłosierdzia, było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrza miłosierdzia Mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i*

1995 roku wprowadził to święto dla wszystkich diecezji w Polsce. W dniu kanonizacji Siostry Faustyny 30 kwietnia 2000 roku Papież ogłosił to święto dla całego Kościoła.

Inspiracją dla ustanowienia tego święta było pragnienie Jezusa, które przekazała Siostra Faustyna. Pan Jezus powiedział do niej: Pragnę, ażeby

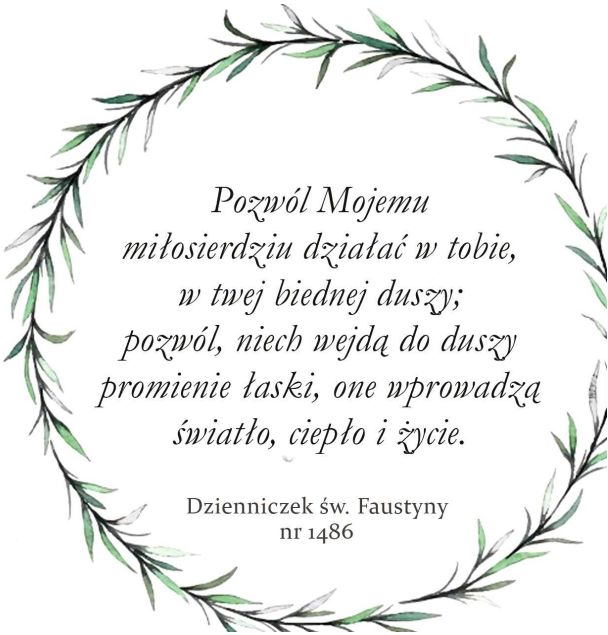
Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski (Dz. 699). W wielu objawieniach Pan Jezus określił nie tylko miejsce święta w kalendarzu liturgicznym Kościoła, ale także motyw i cel jego ustanowienia, sposób przygotowania i obchodzenia oraz wielkie obietnice.

Największą z nich jest łaska „zupełnego odpuszczenia win i kar” związana z Komunią świętą przyjętą w tym dniu po dobrze odprawionej spowiedzi (bez przywiązania do najmniejszego grzechu), w duchu nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, czyli w postawie ufności wobec Boga i czynnej miłości bliźniego. Jest to – jak tłumaczy ks. prof. Ignacy Różycki – łaska większa od odpustu zupełnego. Najszczególniejsza łaska jest zasadniczo również większa niż łaski sześciu sakramentów z wyjątkiem sakramentu chrztu: albowiem odpuszczenie wszystkich win i kar jest tylko sakramentalną łaską chrztu świętego. W przytoczonych zaś obietnicach Chrystus związał odpuszczenie win i kar z Komunią świętą przyjętą w święto Miłosierdzia, czyli pod tym względem podniósł ją do rzędu „drugiego chrztu”.

Przygotowaniem do tego święta ma być nowenna polegająca na odmawianiu przez 9 dni, poczynając od Wielkiego Piątku, Koronki do Miłosierdzia Bożego. „Święto Miłosierdzia *M o j e g o w y s z ł o z wnętrzości [Moich] dla pociechy świata całego*” (Dz. 1517) – powiedział Pan Jezus do Siostry Faustyny.

Święto Miłosierdzia ma najwyższą rangę pomiędzy wszystkimi formami kultu

Miłosierdzia Bożego ze względu na wielkość obietnic i miejsce w liturgii Kościoła. Po raz pierwszy Pan Jezus m ó w i ł o p r a g n i e n i u ustanowienia tego święta w Płocku, gdy przekazywał swą wolę co do powstania obrazu: *Ja pragnę – mówił w lutym 1931 roku do Siostry Faustyny – aby było Miłosierdzia święto. Chcę, aby ten obraz, który wymalujesz pędzlem, żeby był*

*Pozwól Mojemu
miłosierdziu działać w tobie,
w twej biednej duszy;
pozwól, niech wejdą do duszy
promienie łaski, one wprowadzą
światło, ciepło i życie.*

Dzienniczek św. Faustyny
nr 1486

uroczyście poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, ta niedziela ma być świętem Miłosierdzia (Dz. 49). W następnych latach Pan Jezus powracał do tej sprawy w kilkunastu objawieniach, w których nie tylko określił miejsce tego święta w kalendarzu liturgicznym, ale także podał przyczynę jego ustanowienia, sposób przygotowania i obchodzenia

oraz łaski do niego przywiązane.

Wybór pierwszej niedzieli po Wielkanocy nie jest przypadkowy – na ten dzień przypada bowiem oktawa Zmartwychwstania Pańskiego, które wieńczy obchody Misterium Paschalnego Chrystusa. Ten okres w liturgii Kościoła wyraźniej niż pozostałe ukazuje tajemnicę miłosierdzia Bożego, która najpełniej została objawiona właśnie w męce, śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. Ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego w bezpośrednim sąsiedztwie liturgii męki i zmartwychwstania Chrystusa podkreśla źródło i motyw przeżywanych tajemnic wiary. Jest nim, oczywiście, miłosierdzie Boga. Inaczej mówiąc – nie byłoby dzieła odkupienia, gdyby nie było miłosierdzia Boga. Ten związek dostrzegła św. Siostra Faustyna, która w „Dzienniczku” napisała: *Widzę, że złączone jest dzieło odkupienia z dziełem miłosierdzia, którego żąda Pan* (Dz. 89).

Jakie racje przemawiają za ustanowieniem nowego święta w kalendarzu liturgicznym Kościoła? Podaje je Pan Jezus, mówiąc: *Dusze giną mimo Mojej gorzkiej męki. Daję im ostatnią deskę ratunku, to jest święto Miłosierdzia Mojego. Jeżeli nie uwielbią miłosierdzia Mojego, zginą na wieki* (Dz. 965). Ostatnią deską ratunku jest ucieczka do Miłosierdzia Bożego. By jednak z niej skorzystać, trzeba wiedzieć, że ona jest, trzeba poznać

Boga w tajemnicy Jego miłosierdzia i zwrócić się do Niego z ufnością, a temu poznaniu sprzyja ustanowienie osobnego święta, bo ono zwraca szczególną uwagę na ten przymiot Boga.

Przygotowaniem do tego święta jest nowenna, polegająca na odmawianiu przez 9 dni, poczynając od Wielkiego Piątku, Koronki do Miłosierdzia Bożego. *W tej nowennie – obiecał Pan Jezus – udzielię duszom wszelkich łask* (Dz. 796). Rozpowszechniona jest także nowenna do Miłosierdzia Bożego zapisana w „Dzienniczku” św. Siostry Faustyny, w której każdego dnia przyprowadzamy do Boga inną grupę dusz. Tę nowennę można odmawiać z pobożności, ale nie można na niej poprzestać, ponieważ Pan Jezus pragnie, aby święto poprzedzała nowenna z Koronki do Miłosierdzia Bożego.

W dniu święta (pierwsza niedziela po Wielkanocy) obraz Miłosierdzia ma być uroczystie poświęcony i publicznie uczczony, a kapłani mają mówić kazania o miłosierdziu Bożym i budzić ufność w duszach. Wierni winni ten dzień przeżywać z czystym sercem, w duchu tego nabożeństwa, a więc w postawie ufności wobec Pana Boga i miłosierdzia względem bliźnich. Pierwsza niedziela po Wielkanocy jest świętem Miłosierdzia, ale musi być i czyn; i żądam czci dla Mojego miłosierdzia przez obchodzenie uroczystie tego święta i

przez część tego obrazu (Dz. 742).

Święto Miłosierdzia jest nie tylko dniem wielkiej czci Boga w tajemnicy Jego miłosierdzia, ale także dniem ogromnej łaski, ponieważ Pan Jezus związał z nim wielkie obietnice. Największa dotyczy łaski zupełnego odpuszczenia win i kar: *Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar* (Dz. 699). Jest oczywiste, że Komunia święta przyjęta w święto Miłosierdzia musi być nie tylko godna, ale także spełniać podstawowe wymagania nabożeństwa do Miłosierdzia, by dawała całkowite darowanie win i kar. Trzeba tutaj wyjaśnić, że spowiedź nie musi być odprowadzana w dniu święta Miłosierdzia, można to uczynić wcześniej; ważne jest, aby dusza była czysta, bez przywiązania do jakiegokolwiek grzechu. Nie można też pominąć troski o przeżywanie tego święta w duchu nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, czyli w duchu ufności wobec Boga i miłosierdzia względem bliźnich. Dopiero taka postawa pozwala oczekiwać spełnienia obietnic Chrystusowych związanych z tą formą kultu Miłosierdzia Bożego.

Pan Jezus powiedział, że w tym dniu otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; *Niech się nie lęka zbliżyć do Mnie*

żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat (Dz. 699). W tym dniu wszyscy ludzie, nawet ci, którzy wcześniej nie mieli nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego i dopiero się nawracają, mogą uczestniczyć we wszystkich łaskach, jakie Pan Jezus na to święto przygotował. Jego obietnice dotyczą nie tylko łask nadprzyrodzonych, ale

*Powiedz zbolelej ludzkości,
niech się przytuli do
miłosiernego Serca mego,
a Ja ją napełnię pokojem.*

Jezus do św. Faustyny

i doczesnych dobrodziejstw, których zakres nie został ograniczony. Ludzie ufający mogą prosić o wszystko dla siebie i innych, byleby przedmiot modlitwy zgodny był z wolą Bożą, czyli dobry dla człowieka w perspektywie wieczności. Łaski potrzebne do zbawienia są zawsze zgodne z wolą Bożą, bo Bóg niczego tak nie pragnie, jak zbawienia dusz, za które Jezus oddał swoje życie. Tak więc w święto Miłosierdzia wszystkie łaski i dobrodziejstwa są dostępne dla wszystkich ludzi i wspólnot, byleby o nie prosili z ufnością.

s. M. Elżbieta Siepak

Intencje Mszalne

Pon 28 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Renatę Kosior od rodzin Łapińskich i Wróbel
	Godz. 7.00	1. Za + Franciszka Wantołę 2. Za + Piotra Olszewskiego od pielęgniarek Szpitala Wojewódzkiego w Bielsku-Białej
	Godz. 18.00	1. Za ++ Władysława Kubicę i jego rodziców 2. Za + Gabrielę Schabikowską od Straży Miejskiej
Wtorek 29 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Marię Kocoń od firmy Tex-line z Międzyrzecza
	Godz. 7.00	1. Za + Franciszka Wantołę 2. Za + Jana Widzyka od matki Antoniny
	Godz. 18.00	1. Za + Gabrielę Schabikowską od sąsiadów z ul. Lnianej i Wierchowej 2. Za + Juliana Caputę od rodziny
Środa 30 Kwietnia	Godz. 6.20	Za + Józefa Basiurę od brata Czesława z żoną
	Godz. 7.00	1. Za + Franciszka Wantołę 2. Za + Irenę Schabikowską w 4 rocz. śmierci
	Godz. 18.00	1. Za + Renatę Kosior od Małgorzaty i Piotra Magiera 2. Za + Marzenę Caputa w 2 rocz. śmierci
Czwartek 1 maja	Godz. 6.20	Za + Marię Kocoń od Anny Składanowskiej z mężem i od Elżbiety Czudek-Lach z mężem
	Godz. 7.00	1. Za + Franciszka Wantołę 2. Za + Józef Żaczek od Aleksandry i Marka
	Godz. 18.00	1. Za ++ Stanisławę, Kazimierza Klucznik od Krzysztofa z rodziną 2. Za + Jana Widzyka od siostry Haliny z rodziną
Piątek 2 maja	Godz. 6.20	Za + Józefa Basiurę od chrześniaka Mateusza Basiura
	Godz. 7.00	1. Za + Franciszka Wantołę 2. Za + Jerzego Ogonowskiego od brata Jana
	Godz. 18.00	1. Za + Renatę Kosior od rodziny Jasiewicz 2. Za + Gabrielę Schabikowską od Barbary z rodziną
Sobota 3 maja	Godz. 6.30	W intencji wynagradzającej Sercu Maryi
	Godz. 8.00	Za ++ rodziców Franciszkę i Tadeusza Rączków
	Godz. 9.30	Za + Franciszka Wantołę
	Godz. 11.00	Za + Janinę i Bogusława Szydłowskich
	Godz. 12.30	Za ++ Emilię i Jerzego Welna od córki
	Godz. 18.00	W intencji dobrodziejów naszego kościoła
Niedziela 4 maja	Godz. 6.30	Za + Franciszka Wantołę
	Godz. 8.00	Za ++ Janinę i Józefa, Czesława Niewdana
	Godz. 9.30	Za + Stanisławę i Władysława i brata Kazimierza
	Godz. 11.00	W intencji Piotra z okazji urodzin
	Godz. 12.30	Za ++ Zbigniewa i Wojciecha Juda
	Godz. 18.00	1. W intencji członków żywego różańca 2. W intencji Danuty Doktor z podziękowaniem za wieloletnie prowadzenie Róż Różańcowych
	Godz. 19.15	Za parafian

Ogłoszenia Parafialne

1. W tygodniu liturgicznym przeżywamy:
 - w poniedziałek – uroczystość Św. Wojciecha, biskupa, patrona Polski
 - we wtorek – święto św. Katarzyny Sieneńskiej, dziewicy i doktora Kościoła
 - w czwartek - wspomnienie dowolne św. Józefa, rzemieślnika
 - w piątek – uroczystość św. Atanazego, biskupa i doktora kościoła
 - w sobotę – uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski
2. Dzisiaj przeżywamy Święto Bożego Miłosierdzia o **godz. 15.00** **zapraszamy do kościoła na nabożeństwo w „Godzinę Miłosierdzia”**. Dzisiejsza niedziela rozpoczyna obchody Tygodnia Miłosierdzia Bożego. Jest to zarazem święto patronalne „Caritas”. Składka przeznaczona jest na cele charytatywne.
3. We wtorek zapraszamy seniorów i osoby starsze na spotkanie o godz. 16.00, do dolnego kościoła by poznać najciekawsze miejsca w Londynie.
4. W środę Nowenna do M.B Nieustającej Pomocy o godz. 17.30
5. Adoracja Najświętszego Sakramentu w środę czwartek i piątek od godz. 15.00 do 18.00
6. W tym tygodniu przypadają: pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca.
7. W czwartek o godz. 17.00 zapraszamy na kolejny czwartek ze św. Ritą. A o godz. 17.15 na kolejne nabożeństwo Drogi Światła.
8. W pierwszy piątek miesiąca spowiedź od godz. 17.00
9. Odwiedziny chorych w piątek od godz. 8.00. ks. Wiesław, ks. Jan i ks. Piotr.
10. W sobotę, 3 maja, w uroczystość NMP Królowej Polski, Msze św. będą odprawiane tak jak w każdą niedzielę.
11. W pierwszą sobotę miesiąca po Mszy św. o godz. 6.30 zapraszamy na nabożeństwo wynagradzające Niepokalanego Serca Maryi.
12. W przyszłą niedzielę, zapraszamy wszystkich członków Koła Żywego Różańca na zmianę tajemnic różańcowych o godz. 16.30 do kaplicy dolnego kościoła.
13. Zapraszamy na Jubileuszową pielgrzymkę do zakopanego na Krzeptówki i Ludźmierza 17 maja 2025 r. Wyjazd rano godz.6.00. Cena 80 zł. wpisowe 30 zł. Zapisy w Zakrystii.
14. Zapraszamy na pielgrzymkę do Sanktuarium św. Rity, oraz śladami świętych Umbrii i Toskanii w dniach od 6-12 września br. Szczegóły na afiszu w gablocie.
15. Do wieczności z naszej parafii odszedł sp. Mieczysław Umer. Zmarłego polecamy Miłosierdziu Bożemu.